

775112

Namn

Ämne
Svenska

Ark nr

Klass	Skrivpl.nr	Skrivn. dag	Poäng			Rättad den	Lärare	Betyg	Inlämnad kl.
			Max	Medel	Uppnådda				
E9a								MJUSE	

Mina skolår

Nu när jag ser tillbaka och minns så har det varit både kul och tråkigt.

Jag kommer i hög så nervös jag var första skoldagen. I och för sig så kände jag en del av klasskamraterna sedan dagis.

men ändå, jag skulle ju få börja i skolan.

Jag hörde äldre kompisar, som berättat allt som hänt under dagarna, både de roliga sakerna och de tråkiga. Jag brukade få vara med min ena kompis när hon gjorde

sin matte läxa. Det var spännande och

jag blev väldigt glad när jag klarade 3+5.

Den första skoldagen var rolig.

Vi hade Sigrids (läraren) gamla elever som guider. De var stora i mina ögon, gick i 4:e och allt.

Vi fick presentera oss inför läraren och de andra barnen, som kom från det andra daget. Allt var smöd men det fanns en pojke som var större. Han pratade hela tiden. Han har numera mognat och är helt okej. Efter en tid när man kommit in i skolsystemet, fält vänner och nya vänner var varje dag annordnade. Vi fick lära oss nya saker, börja lära oss bokstäver och att läsa. Vissa dagar var det kiel och andra inte. Jag kommer ihåg

att jag en dag blev riktigt förbannad för
att jag inte förståd något på matten.

Redan då hade jag ett hett temperament.

Jag lekte mest med en flicka som heter Johna.

Vi spelade blockflöjt en dag i veckan. Det var
något som skolan fixat. Vi hade rolig^t/på^a
blockflöjts timmarna, kävaren, som hette

Rosita, var så himla stressad, hon
pratade så fort att man ibland inte hörde
vad hon sa. Vi brukade skoja med henne
och frågade: Ska du hinna med täget
eller?

I 3:an skulle man göra en skåneresa.

Jag blev väldigt beriken när Sigrid sa att

vi inte skulle övernatta. Jag hade ställt in

mig på det, eftersom min kompis berättat om

höör hennes klass övernattade.

Vi reste i en buss runt nästan hela Skåne.

Där mögde vi Åles stenar och

lärjungarna.

Någon gång under 1-3:an var vi också

på Tosselilla sommarland i Tomelilla.

Vi made fästerligt, hadade, lekte, trampade

krampehat och åt glass.

Skrivpl. nr E9a	Skrivn. dag	Poäng			Rättad den	Lärare	Betyg	Inlämnad kl.
		Max	Medel	Uppnädda				

När vi skulle börja i 4:an fick vi en ny lärare.

Sofra var jättesnål och jag gillade henne mycket.

Lektionerna blev lite svårare och maffen
var hemsk.

Vi fick en högstadies lärare i NO:n. Han

var rolig. Det enda vi pratade om var honom,
hans hund och hans sommarstuga. Det var
kul eftersom han hade många roliga historier

Vi fick som uppgift att samla maskar till
veckan därpå. Det var bara Hanna och
en till som gjorde det. Läraren lovade de
vars en glass.

När jag var på sommarsemester sommaren
mellan 4:e och 5:e år träffade jag läraren,
Sofia, Thailand. Det var roligt man åker
runt jordklotet och häller sin lärares dör.
I 5:e var klassen ganska störg och
bullying. Lärarna kom på ett sätt att få
störg. Vi hade en tårta av papper
på bagen, tårtan hade 8 tårtbitar.
Om klassen skrattat sig under en lektion fick
man en stjärna, en färt hit var värde
5 stjärnor. När tårtan var fyllt skulle
vi få en belöning. Vi försökte stöta oss
och om vi inte fick en stjärna efter en
lektion blev vi sura.

sista terminen i 5:an åkte vi på klassresa

tillsammans med parallellklassen.

Vi hyrde stugor i Håstveda och åkte dit

på en måndag och kom hem på onsdagen där på.

Vi hade jättekul med pyjamaspartyn,

dragkamper, stogslekar och bad.

Jag kommer i häg att killarna smög in till

oss tjejer på kvällarna när vi skulle sova.

När lärarna hörde att någon var itjejemar

sörrum kom de in. Killarna gömde sig

under våra sängar.

5:an var nog den roligaste årskursen.

Vi skulle börja i 6:an. Det var endel förändringar. Nya lärare och att vi skulle vara i Högstadiet och få skäp.

Jag kände mig stor, även om vi var ismå gemfört med 9:orna. Jag märkte att de äldre barnen tyckte att vi var små.

Kika små som jag just nu tycker att jag är och 7:orna är.

De nya lärarna, Ingrid och Annika var snälla. Jag minns att redan i 6:an gav Annika oss stora prov.

Hem åren hade vi nästan ett tiotal idrottslärare. Det var kanske därför jag aldrig gillade idrott. Men i 7:an fick vi

			Ämne			Ark nr			
Egg	Skrivpl. nr	Skrivn. dag	Poäng			Rättad den	Lärare	Betyg	Inlämnad kl.
	Max	Medel	Uppnådda						

Beng: Idrotten började blixta och jag fascinerades längre för de dagar vi hade idrott.

Nu är idrott mitt favorit ämne.

I 8:an blev allt mycket tuffare. Jag satt

hemma dränkt i läxor, pröv och arbeten.

Jag intalade mig själv att 9:an skulle bli lungnare, men dock vad fel jag hade

På sommarlovet mellan 8:an och 9:an

fick jag reda på att Annika skulle sluta.

Besiken och lite org bler jag. Jag gillade

henne och var på väg mot de högre

betygen i hennes ämnen. Hur kunde hon

lämna oss sista året?

men nu efter så gjorde det inget.

Vi fick en minst lika bra lärare och jag
kan inte klaga.

Första terminen i 9:an var hemsk.

Många prov och arbeten. Det kändes

som att det enda jag gjorde på veckodagarna

var att prygga och titta. Hittills

med att vara med kompisarna lika mycket.

Jullivet var skönt men för kort.

Denna terminen, den sista har varit jobbigare

än någon annan års kurs.

Nu är det inte många månader kvar utan
grundstolen. Man har mycket att se fram
e mot. Jag kommer att vara jättenervös

till hösten när jag ska börja på gymnasiet.

Men det jag är mest nervös och rädd inför

är att om jag inte kommer in på den

linjen jag vill gå, samhäll-journalistik.

Jag kan inte tänka mig att gå någon

annan linje.

Jag kommer att satna Föreningsskolan,

men mest alla kompisar. Vi har gått i

samma klass i nu snart 9 år. Det är en

lång tid. Jag har sett hur alla har förändrats,

till både gott och ont. Jag ser fram e mot

värballen. Att träffas och ha kul när det
inte är långt kvar tillsammans.

Nu när jag ser tillbaka på allt så har
det varit de roligaste 9 åren i mitt liv.

Jag har fått kompisar, kunskap och
intryck för livet.

Den elfta jan kommer nog ^{att} bli en
sorgig dag, en del tårar kommer nog
att falla. Men det är en dag som öppnar
möjligheter, vi kommer ett steg närmare
vuxenlivet och är inte små barn
som behöver passas upp lägre...